

RECULL DE PREMSA

10/12/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 acceso

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

19

PRENSA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
10/12/14	LA LLIGA JA NO ÉS UN NEGOCI / ARA	5	1
10/12/14	NOVES FORMES DE PERIODISME, PER LLUÍS FOIX / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	6	1
10/12/14	INDEPENDIENTE O NO, CERREMOS RTVE, POR JUAN RAMÓN RALLO / EL ECONOMISTA	7	1
10/12/14	SER ESCRIPTOR EN CATALÀ, UNA FEINA MOLT PRECÀRIA / ARA	8	1
10/12/14	TVE RESPALDA A SERGIO MARTÍN TRAS SU ENTREVISTA A PABLO IGLESIAS / ABC (EDICION NACIONAL)	9	1
10/12/14	L'INFORMATIU DE TELEMADRID ASSOCIA ETA AMB PODEM / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	10	1
10/12/14	PREMSA SENSE IRA / LA VANGUARDIA (ED. CAT) CULTURA/S	11	1
10/12/14	ESPAÑA SE SITÚA EN EL PUESTO 64* DE LA LISTA DE LIMPIEZA / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	12	1
10/12/14	ELS PERIODISTES DE TVE VOLEN QUE FACIN FORA L'ENTREVISTADOR D'IGLESIAS / ARA	13	1
10/12/14	EL CONSEJO DE INFORMATIVOS DE TVE RECLAMA LA DESTITUCIÓN DE SERGIO MARTÍN / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	14	1
10/12/14	PERIODISTES DE TVE DEMANEN LA DIMISSIÓ DE SERGIO MARTÍN / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	15	1
10/12/14	EL CZFB Y ONDA CERO ENTREGAN LOS PREMIOS CIUDAD SOLIDARIA / LA RAZON (ED. CATALUNYA)	16	1
10/12/14	UN 32% DELS EDIFICIS CATALANS, ADAPTATS / EL PUNT AVUI	17	1
10/12/14	NOU BARRIS UNA PLAÇA PER AL FOTÒGRAF HUMBERTO RIVAS / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	18	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

La Lliga ja no és un negoci

Mediaset ha enviat el partit en obert a Energy i no té intenció de comprar-lo la temporada que ve

ALBERT CASTELLVÍ ROCA
BARCELONA

Els drets d'emissió del futbol han sigut tradicionalment uns dels més cobejats per les cadenes de televisió, que veuen com el seu *share* es dispara cada vegada que ofereixen un partit de la Lliga de Campions o del Mundial. En el cas de la Lliga espanyola, això també és vàlid per a les plataformes de pagament, però en canvi des de fa un parell d'anys ha deixat de ser-ho per als partits en obert. La progressiva pèrdua de valor d'aquesta oferta es va visualitzar fa un mes, quan Mediaset, propietària d'aquests drets des del març de l'any passat, va decidir retirar el partit dels dissabtes de la graella de Cuatro i enviar-lo a Energy, el seu canal més minoritari.

L'origen d'aquesta devaluació cal buscar-lo al final de la temporada 2011-2012. Fins llavors, el futbol en obert dels dissabtes era propietat de La Sexta i de TV3, que n'obtenien, en global, resultats força satisfactoris, amb quotes de pantalla que es van situar a l'entorn del 19% de mitjana durant aquell curs. L'elevat cost dels drets, però, va fer que cap de les dues cadenes mostrés interès a mantenir-los durant el curs següent si no s'abaratien, i la resposta de Mediapro, propietària dels drets de la Lliga, va ser abaixar-ne el preu a canvi de reduir també l'interès, retirant del paquet els partits del Barça, el Madrid i la resta d'equips que participen en competicions europees.

L'objectiu de fons d'aquesta jugada era enfortir l'oferta de pagament –que suposa una font d'ingressos molt més important per als clubs– i convertir en marginal el partit en obert, una oferta que s'ha de mantenir per llei però que no agrada ni als clubs ni, lògicament, a les plataformes de pagament.

Baixada d'audiència

La nova proposta de Mediapro –que incloïa també traslladar el partit dels dissabtes als dilluns o divendres, en funció de la setmana– no va despertar gaire interès entre les cadenes, conscients que eren precisament el Barça i el Madrid els que permetien arribar a final de temporada amb una mitjana d'audiència satisfactòria: sense els partits d'aquests equips, les transmissions de La Sexta durant el curs 2011-2012 s'haurien quedat en l'11,5%.

ELS DRETS, EN L'AIRE

Els drets del futbol acostumen a ser un gran incentiu per a les cadenes de televisió, però el poc interès que generen entre els espectadors els partits de Lliga en obert des que no hi participen ni el Barça ni el Madrid ha fet que, a hores d'ara, no hi hagi cap cadena interessada a quedar-se'ls de cara a la temporada vinent. PERE TORDERA

Finalment, els drets de la Lliga en obert per a la temporada 2012-2013 es van adjudicar a Marca TV, que en va treure menys d'un 5% de quota de pantalla. Tot i que aquestes xifres estiraven cap amunt la mitjana del canal, no permetien rendibilitzar la inversió d'una cadena que va acabar desapareixent el 31 de juliol del 2013. Per això, quatre mesos abans va decidir desprendre-se'n i vendre'ls a Mediaset, que va començar a emetre el futbol a Cuatro.

Durant aquell tram final de temporada, aquesta cadena es va veure beneficiada per la Lliga, que va arribar al 8,5% de *share*, però això va ser només un miratge: la temporada passada la quota dels partits en obert va caure fins al 6,7%, i en aquest inici de curs havia baixat encara més, fins al 6,2%, amb un mínim del 4% amb el Còrdova - Reial Societat del 25 d'octubre. Aquesta temporada, a més, el partit va recuperar el seu espai tradicional a les nits de dissabte, un fet que no va agradar a Mediaset, ja que el cinema de Cuatro solia obtenir bons resultats en aquesta franja.

Interès
Sense el Barça i el Madrid, els partits en obert han passat del 19% al 3,4%

Davant d'això, el grup que dirigeix Paolo Vasile va optar per relegar al futbol a Energy, un canal que es mou a l'entorn de l'1,5% de *share* i on la Lliga ha obtingut fins ara un 3,4% de mitjana. Mentrestant, Cuatro ha recuperat el cinema per a les nits de dissabte i, tret de l'últim cap de setmana –enmig de tres dies de festa–, s'ha situat sempre per sobre del 9%.

Incògnita sobre el futur

L'actual acord entre Mediaset i Mediapro s'acaba al final d'aquesta temporada, i en el context actual el grup de Vasile no es plantejarà tornar a comprar els drets de cara al curs vinent. El dubte és si alguna altra cadena estarà disposada a invertir en uns continguts que, en les condicions actuals, ofereixen uns resultats tan discrets. En cas que ningú no els vulgui, caldrà veure si s'opta per modificar la llei i eliminar finalment de la llista d'esdeveniments esportius considerats "d'interès general" la transmissió d'un partit de Lliga per cada jornada de la competició.

Què es considera interès general?

El 1997 es va aprovar la llei reguladora de les emissions i retransmissions de competicions i esdeveniments esportius, que preveia que un partit per cada jornada de Lliga i de Copa seria considerat d'interès general i, per tant, s'hauria d'emetre en obert per a tot l'Estat. El 2010 la llei general de la comunicació audiovisual va derogar aquesta norma però va mantenir el principi de l'interès general: en aquest cas, facultava el Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals per decidir quins esdeveniments ho serien, però precisava que mentre no es creés l'organisme –inexistent encara avui– entrarien en aquesta categoria un partit de Lliga per jornada i les semifinals i la final de la Copa del Rei. Això sí: la llei deixa clar que aquests enfrontaments s'han d'emetre en obert "sempre que hi hagi algun canal de televisió en obert interessat a emetre'ls".

Lluís Foix

Noves formes de periodisme

La distribució de la informació en la societat global és possiblement una de les revolucions socials de més calat de la història moderna i contemporània. Mai tants no havien sabut tant mentre els fets s'esdevenien, en temps real, a qualsevol part del planeta. Es diu que la notícia del descobriment d'Amèrica per Cristòfor Colom el 1492 no va arribar a Moscou fins sis mesos després que el navegant tornés a la Península. Aquests dies se celebra el centenari de l'heroica expedició de Shackleton al pol Sud, que no va sortir a la llum amb cert detall fins després del final de la Gran Guerra. Avui, aquella aventura de 27 homes que van arribar sans i estalvis, tots, al final de l'epopeia, s'hauria seguit minut a minut a tot el món.

Les noves formes de comunicació no han anul·lat el periodisme, sinó que l'han fet més innovador i més competitiu. Més universal. El periodista clàssic ha perdut el monopoli i l'hegemonia de les notícies. Hi ha centenars de milers de periodistes que nodreixen les xarxes d'informacions en temps real, amb fotografies, dibuixos i vídeos. Deia l'altre dia l'Antoni Puigverd que els viatgers del TGV a Girona sabien molt abans que ho diguessin pels altaveus que l'estació estava inundada. Fins i tot en tenien les fotografies.

Els comentaris i les opinions sorgeixen de forma immediata. El món certament està més ben informat, però no estic segur que sàpiga amb tota precisió el que està ocorrent perquè la clau que explica els fets pot estar intencionadament oculta. Abans i ara, amb poca o amb molta informació és necessari discernir per poder tenir una certa idea del que està passant.

Twitter és una autèntica revolució que està canviant la manera de comunicar-se i de relacionar-se. Els conflictes sorgeixen moltes vegades primer a les xarxes i després salten als grans mitjans escrits, radiofònics o televisius. Tot és més fàcil en la vida virtual, diu Bauman, però hem perdut l'art de les relacions socials i l'amistat.

De tant en tant, algú de renom anuncia que deixa momentàniament d'utilitzar Twitter. No resisteix les crítiques anònimes ni els atacs sense fonament. No hi ha

personatges amb prou seguretat com Charles de Gaulle, que deia que com més l'atacaven els periodistes, més propaganda feien de les seves idees. La revolució de les noves tecnologies ens ha fet més forts i alhora més fràgils. L'escriptor alemany Günter Grass va dir fa uns anys en veure's atacat per periodistes sobre el seu passat juvenil que "l'escena mediàtica alemanya no és superable en infàmia".

Aquest riu tan cabalós d'informació i opinions ens ha conduït a la hiperdemocràcia, que té una gestió molt més complexa que la democràcia de pautes més clàssiques. Els jutges i la multitud de perio-

publicat el número de telèfon d'un periodista del *Daily Mail* que intentava posar-se en contacte personal amb ell. Brand té vuit milions de seguidors i el telèfon del periodista va ser conegut per la seva vasta audiència. Twitter no permet que s'utilitzi informació particular dels seus usuaris si abans no obté el permís de l'interessat. El diari *The Guardian* de dilluns oferia una àmplia informació sobre aquest cas de conculcació de drets, el de la informació i el de la intimitat.

Penso que el periodisme no desapareixerà, sinó que hi haurà més i millor periodisme que marcarà les grans pautes de l'opinió pública. El bon periodisme es basarà en la veracitat dels fets fins on estiguin a l'abast dels informadors. Una definició molt correcta és la de Carl Bernstein, quan es refereix a "la millor versió obtenible de la veritat". El periodisme, en les versions clàssiques i modernes, no és res més que un esborrany per a la història, que és la que sol tenir l'última paraula amb el pas del temps i el distanciament de les perspectives.

Alan Rusbridger, director de *The Guardian*, parlava fa uns mesos que la veritat, com sap qualsevol periodista honest, és que els diaris són plens d'errors. No només errors, sinó simplificacions exagerades, èmfasis desenfocats o interpretacions de fets que s'haurien d'haver expressat d'una altra manera. El que afirma el contrari no sap el que és aquesta professió. I, malgrat això, insisteix Rusbridger, molts mitjans persisteixen en la creença que en general són infal·libles.

La veracitat de les informacions ha estat i ha de continuar sent la pauta que cal seguir, també en els nous temps. Una altra cosa són les opinions, que són lliures i obertes a tota mena d'interpretacions sobre una mateixa realitat. Però el que no ha estat mai aconsellable és treballar sobre suposicions. Eugeni Xammar escrivia en les seves cròniques des de Berlín als anys trenta que la dictadura és el règim del rumor en contraposició a la democràcia liberal, que és el règim de l'opinió basada en la realitat. Benvingudes siguin les grans transformacions en el periodisme. Però els fets continuen sent sagrats. ●

MESEGUER

distes que s'expressen en tots els suports mediàtics no són ja contrapoders essencials, sinó que s'han convertit en poders de primer ordre perquè solen anar plegats per canviar, si es dona el cas, la destinació de persones i institucions. Som en plena ebullició dels canvis en els quals opera el periodisme a través de les noves tecnologies, però no arribem a veure quin serà en el futur l'impacte del cabal informatiu, de vegades discutit, sobre els mateixos fets.

El comediant britànic Russell Brand podria ser expulsat de Twitter en haver

INDEPENDIENTE O NO, CERREMOS RTVE

Juan Ramón Rallo

Director del Instituto Juan de Mariana y profesor del Centro de Estudios OMMA

Siempre he defendido que la mejor televisión pública es aquella que no existe. Una sociedad sana no necesita de órganos de propaganda política costeados coactivamente por el conjunto de los contribuyentes. Si algún grupo político desea bombardear a los ciudadanos con sofismas partidistas, es muy libre de hacerlo, pero siempre costado por aquellos militantes y simpatizantes que quieran contribuir voluntariamente a tal causa ideológica.

La réplica habitual frente a esta perspectiva liberal sobre los medios públicos es que éstos resultan necesarios, pero no como órganos de propaganda del Gobierno de turno, sino como herramientas al servicio de una objetividad informativa alejada de las manipulaciones de las megacorporaciones de turno: el ya clásico argumento de que necesitamos una BBC en España.

El problema de tan beatíficos razonamientos es, empero, el mismo de siempre: *quis custodiet ipsos custodes?*, a saber, quién vigila a los vigilantes o, mejor, quién es el guardián de tan sacrosanta objetividad informativa. No

en vano, incluso la ejemplar BBC es en muchas ocasiones criticada por su parcialidad y sesgos informativos (sin ir más lejos, se la ha acusado de tomar posturas antiseccionistas en el reciente referéndum de Escocia). ¿Cómo garantizar, por tanto, la objetividad? Una posibilidad es encomendársela a un órgano de dirección del ente público que sea electo democráticamente: ese órgano ejercería de censor y de centinela de la verdad. El problema, claro está, es que en tal caso la televisión pública no se convierte en la protectora de la

objetividad, sino de la opinión subjetiva de la mayoría de ciudadanos. Por ejemplo, la mayoría de la población aboga hoy en día por un Estado de Bienestar omniabarcante y, por tanto, una dirección de RTVE escogida democráticamente tendería a estar sesgada en la defensa del Estado de Bienestar.

¿Significa ello que la objetividad informativa equivale a hallarse sesgado en favor del Estado de Bienestar? No: significa que ese es un sesgo compartido por mucha gente. Pero, entonces, ¿por qué debemos, por ejemplo, los liberales financiar coactivamente una información sesgada que incluso podemos reputar como propaganda antiliberal?

Evidentemente, pues, el problema de la objetividad no se solventa delegando el significado de "verdad" a unos comicios electorales. De ahí que en ocasiones se proponga una al-

ternativa que suele gozar de buen predicamento, en especial entre los trabajadores del ente público: la clave está en que cada periodista sea independiente y pueda desarrollar sin presiones su trabajo dentro de la televisión pública. Huelga señalar que, nuevamente, en este caso se confunde objetividad con la subjetividad del periodista de turno: un periodista independiente no es un periodista objetivo, sino un periodista que puede desplegar su parcialidad sin presiones de sus superiores.

Habitualmente son pocos quienes se atreven a alzar la voz contra la independencia de los periodistas: parece que criticar la independencia equivale a defender su dependencia, cuando para muchos simplemente se trata de no justificar la existencia de medios públicos so pretexto de una independencia periodística que en absoluto garantiza la objetividad de la información transmitida. Pero, por fortuna, en ocasiones se producen hechos que ponen de manifiesto que la independencia periodística no es garantía de objetividad y que, por tanto, no sirve para justificar los medios públicos.

Así, el viernes pasado, Sergio Martín, director de Canal 24 horas, entrevistó al secretario general de Podemos, Pablo Iglesias. Como ya es sabido, en un momento de la misma, Martín le preguntó a Iglesias si estaba de enhorabuena por la reciente excarcelación de etarras y, a partir de ahí, las exigencias de

cese del director de Canal 24 horas se volvieron generalizadas.

Sin embargo, no es necesario ser partidario ni del fondo ni de las formas de Martín para apreciar que semejantes presiones suponen un ataque directo contra su independencia: acaso un ataque justificado, pero un ataque al fin y al cabo. De hecho, muchos tradicionales abanderados de la defensa de la independencia de los periodistas dentro de RTVE reclaman hoy la cabeza de Sergio Martín: "independencia sí, pero sólo dentro de los

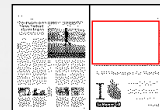
límites que yo considero aceptables".

En el fondo, por consiguiente, lo que todas las partes en liza reivindican en esta materia no es una incómoda independencia que garantice una mitificada objetividad, sino su irresistible afán por controlar e instrumentar los medios públicos en su propio beneficio. El PP quiere controlar

la televisión pública para canalizar su propaganda; el PSOE quiere controlar la televisión pública para canalizar su propaganda; los sindicatos quieren controlar la televisión pública para canalizar su propaganda; y Podemos, también, quiere controlar la televisión pública para canalizar su propaganda. La solución no es entregarles las llaves del ente a ninguno de estos grupos de presión, sino permitirnos a todos dejar de sufragarlo coactivamente: con periodistas independientes o sin ellos, acabemos con la financiación estatal RTVE.

Una sociedad sana no necesita de órganos de propaganda pagados por todos

La mejor televisión pública es aquella que no existe, ya que nadie garantiza su objetividad

LITERATURA

Ser escriptor en català, una feina molt precària

Només un de cada deu autors pot viure d'escriure, segons un estudi de l'Associació d'Escriptors

JORDI NOPCA
BARCELONA

Només un de cada deu autors en llengua catalana podia viure de la seva feina el 2013. Respecte al 2007, aquesta xifra ha disminuït un 1,5%: de la dada se'n desprèn que la precarització de l'escriptor en català és molt gran, lleugerament més extrema que abans de la crisi. L'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC) va presentar ahir l'estudi *Escriure en català: estat de la professionalització*, basat en una enquesta feta el 2013 que han contestat 239 dels seus 1.262 afiliats, entre Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears. Tot i representar un 18,9% dels afiliats, els resultats són "significatius i extrapolables al conjunt de la població -els socis de l'AELC-, ja que les característiques sociodemogràfiques de la mostra no difereixen pràcticament gens del conjunt d'associats", segons es pot llegir a l'estudi. Així i tot, la base de dades de la Institució de les Lletres Catalanes recull que hi ha uns 3.000 autors en actiu.

Guillem-Jordi Graells, el president de l'associació, va resumir a grans trets el context actual, que

compara les dades del 2013 amb les d'una enquesta similar feta el 2007. Per Graells, es viu un moment de "precarització" de l'escriptor en català i "cau en picat la proporció d'obra en català en relació a l'obra en castellà". Hi ha "un 80% d'escriptors vocacionals que es dediquen a l'ofici de manera esporàdica o que coneixen gèneres que no tenen una gran repercussió econòmica".

El president de l'AELC va explicar també que "un gran nombre d'autors no guanyen ni 100 euros a l'any amb activitats relacionades amb l'escriptura, des dels drets d'autor fins a l'escriptura de guions, actes públics i col·laboracions en premsa". Els escriptors aturats s'han duplicat en set anys: si el 2007 representaven un 2% de la mostra, ara són el 4%.

Docència, periodisme i traducció

El més habitual és que, per sobreviure, els autors hagin de dedicar la major part de la jornada laboral a una altra feina remunerada. La més habitual -representa un 34% dels casos- és "treballar en diversos nivells del sistema educatiu, des de mestre de primària, professor de secundària i batxillerat fins a professor d'ensenyament superior". Al-

Només un 60% dels escriptors declaren que es poden dedicar a l'escriptura de manera regular. PERE TORDERA

tres professions amb més d'un 5% són les col·laboracions editorials, el periodisme, la correcció, la direcció d'empreses culturals i la traducció. De fet, un 80% dels autors s'han dedicat esporàdicament a la traducció en un moment o altre de les seves trajectòries.

La situació dels traductors també és delicada. Va ser exposada per Bel Olid, vocal de la Junta de l'AELC i presidenta del Consell Europeu de Traductors Literaris: "No estem tan malament com els països de l'Europa de l'Est, que poden arribar a no cobrar per traduir un llibre, però estem per sota de la mitjana europea. Només un 16% cobren a percentatge dels llibres venuts, un 40% reben una quantitat fixa per traducció i un 33% cobren per caràcters".

La narrativa, gènere estrella

El 60% dels enquestats declaren que per a ells l'escriptura és una dedicació regular, mentre que el 29% diuen que és una dedicació intermitent o estacional i el 12% diuen que és esporàdica o parcial. Pel que fa als gèneres literaris conreats de manera principal, el primer és la narrativa (31,53%); el segon, el llibre infantil i juvenil (19,82%), i el tercer, la poesia (13,06%).

TVE respalda a Sergio Martín tras su entrevista a Pablo Iglesias

► El Consejo de Informativos ha pedido la destitución del presentador

H. CORTÉS
MADRID

La entrevista a Pablo Iglesias, la primera que realizaba TVE desde que es secretario general de Podemos, ha provocado una división entre la jefatura de los informativos y el consejo. La dirección de noticias de la pública, encabezada por José Antonio Álvarez Gundín, explicó ayer que respalda el trabajo de Sergio Martín al frente de «La noche en 24 horas» y la cadena de noticias, y «deplora la actitud» del Consejo de Informativos de TVE, órgano de representación de los trabajadores de la casa, que por el contrario ha pedido el cese del periodista por dicha entrevista.

TVE considera que el órgano de representación profesional de los periodistas de la cadena, «en lugar de proteger y amparar a un profesional de la casa, se coloca de forma inédita al lado de un partido sin representación parlamentaria para pedir su cese». Asimismo, añade que Sergio Martín, director también del Canal 24 horas, «está siendo objeto de una agresiva campaña de acoso en las redes sociales organizada desde dicho partido».

Por su parte, el Consejo justifica su petición de cese en la actitud de Sergio Martín en la entrevista, que «compromete la credibilidad e independencia de los servicios informativos de TVE». Más concretamente, el organismo se refiere a una de las frases pronuncia-

Sergio Martín es presentador y director de «La noche en 24 horas» RTVE

das por Sergio Martín: «Esta semana está usted de enhorabuena entonces», preguntó a Iglesias en referencia a la excarcelación de presos etarras. La agrupación de los trabajadores considera que la pregunta, que calificaron de «afirmación insidiosa», no fue pertinente.

En su opinión, el presentador, cuyo tono valoran como «mucho más agre-

sivo de lo habitual», incumplió «las normas deontológicas y éticas exigibles a los profesionales de RTVE», entre las que citan la ley de Radio y Televisión de Titularidad Estatal, el Estatuto de Información y el Manual de Estilo de RTVE, que afirma que la libertad de expresión no ampara «el uso de expresiones insultantes, insinuaciones insidiosas, injuriosas o vejatorias».

La llegada de la entrevista a la pública también estuvo rodeada de polémica, ya que Iglesias, que había criticado no haber sido invitado a TVE, rechazó un primer ofrecimiento para ir a «Los Desayunos» porque tenía que grabar «La tuerka».

La frase de la discordia
Martín insinuó «esta semana: está usted de enhorabuena», por la excarcelación de etarras

L'informatiu de Telemadrid associa ETA amb Podem

El controvertit muntatge en un infogràfic arriba tres dies després de la polèmica entrevista a Iglesias a TVE

SALVADOR ENGUIX

Telemadrid i el Canal 24H de TVE, els dos mitjans de comunicació públics controlats pel PP, han coincidit, en només tres dies, a intentar establir en els seus informatius sospitoses simpaties de Podem amb la banda terrorista ETA i viceversa. Si divendres passat el periodista Sergio Martín desencadenava la polèmica per una pregunta al líder de Podem, Pablo Iglesias, sobre l'alliberament de presos etarres al Canal 24H, dilluns al *Telenoticias* de Telemadrid s'oferia als espectadors un muntatge com a fons de pantalla amb els noms de Podem, ETA i Sortu.

En l'espai *La noche 24 horas*, Sergio Martín, director també del Canal 24H, deia el líder de Podem: "Si un posa Pablo Iglesias a internet apareixen milers de vídeos del passat, present, del passat llunyà... I n'hi ha un en el qual hem vist Pablo Iglesias defensar la sortida dels presos d'ETA de les presons. Aquesta setmana li podem donar l'enhorabona, doncs...". Aquest "enhorabona" va provocar un evident i lògic enuig a Iglesias: "No és un problema d'enhorabona, i que ningú no jugui amb el dolor de les víctimes", va contestar tot seguit el líder de Podem. La pregunta també va desencadenar una àmplia reacció a les xarxes socials i un profund malestar dels treba-

ARXIU

Moment del *Telenoticias* de Telemadrid en què es mostra el polèmic muntatge a la pantalla

lladors de TVE. Ahir, el Consell d'Informatius de TVE va demanar la dimissió del director del Canal 24H per l'entrevista a Iglesias; mentre la direcció d'informatius de l'ens públic mostrava el seu suport a Martín

Els treballadors de TVE demanen la dimissió del director del Canal 24H per l'entrevista a Iglesias

"sense cap mena de reserva".

En el cas de Telemadrid el polèmic muntatge, a tall d'infografia audiovisual, es va oferir a meitat de l'informatiu del *Telenoticias* d'aquest dilluns passat

al migdia. En aquest infogràfic, que funcionava com a fons de pantalla, s'escenificava en el mateix quadre d'imatge els noms de Podem, ETA i Sortu; mentre es donava a conèixer un presumpte suport dels presos etarres a la formació d'Iglesias per aconseguir una "excarceració massiva".

La cadena pública va introduir aquesta imatge per fer-se ressò d'una informació publicada pel diari *Abc* en la qual s'assegurava que els presos terroristes estarien demanant el vot per a la formació que lidera Pablo Iglesias per la seva presumpta política d'excarceració d'etarres. La introducció de la presentadora deia així: "Els presos d'ETA donen suport a Podem, el partit de Pablo Iglesias, segons uns documents de la ban-

da a què ha tingut accés *Abc*, perquè creuen que afavoririen una excarceració massiva. L'efecte Podem també sedueix el partit abertzale Sortu, que tem que la formació de Pablo Iglesias el deixi sense vots".

En el cas de TVE, a la polèmica de l'entrevista de Sergio Martín se suma el fet que Pablo Iglesias no hagi estat convidat anteriorment a participar en cap dels espais informatius o de debat, al contrari que en les televisions privades. A dir veritat va ser convidat al programa *Los desayunos* de TVE aquest 27 de novembre passat, però amb només 24 hores d'antelació, i Iglesias va justificar la seva absència per problemes d'agenda. L'alternativa que se li va oferir va ser el 24H, on s'ha ocasionat ara la forta polèmica.●

Periodisme

Prensa sense ira

Pedro Crespo de Lara
Triunfó la libertad de prensa

LA ESFERA
 DE LOS LIBROS
 368 PÁGINES
 21,90 EUROS

MIQUEL ESCUDERO

L'autor d'*El artículo dos* i *La empresa periodística en vivo* ha tornat amb un nou llibre de memòries, on dóna sortida als seus records de la premsa i que subtitula *La transición sin ira del periodismo en España, 1977-2000*. Degà del Col·legi d'Advocats de Madrid per dues vegades, Crespo de Lara (Cantàbria, 1935) és sobretot el fundador de l'Associació d'Editors de Diaris Espanyols (AEDE), nascuda el 1978, amb l'esperit de la Transició Democràtica, per evitar arbitrarietats i

per "contemplar les coses de la premsa des de la perspectiva de l'empresa periodística". Des d'aquesta plataforma va introduir els nostres diaris als organismes internacionals i va fomentar unes relacions estretes entre els diferents editors, directors i periodistes del país; posant la figura de l'editor al seu lloc, després de 40 anys d'adoctrinament enemic de la llibertat de premsa. Es va editar una revista i es van establir uns premis prestigis. Crespo de Lara pertany a la primera promoció de llicenciats

en periodisme i va ser professor a la Complutense.

Tanmateix, el 1985 a propòsit dels Col·legis Professionals de Periodistes va escriure que "tan absurd és exigir al periodista una titulació acadèmica determinada i la col·lecció corresponent com ho seria exigir al polític -des del cap del Govern fins a l'alcalde o regidor del més modest ajuntament- el títol de llicenciat en Ciències Polítiques i la inscripció en una col·lecció de polítics". Les seves relacions són múltiples i influents, l'índex

alfabètic del llibre té més de 800 noms, que donen lloc a anècdotes saboroses. D'Adolfo Suárez diu que parlava amb accent de sinceritat i vocalitzava bé i que va ser exquisidament respectuós amb la premsa, la va ajudar en les seves necessitats i va aguantar impertèrrit els seus atacs. Les relacions entre polítics i periodistes es tornarien més aspres a partir de les guerres mediàtiques entorn de les televisions privades i el cas Sogecable, que l'Audiència Nacional va arxivar als quatre mesos de la denúncia per la seva manca de fonament. Van quedar pòsits d'aspror i desmesura. Crespo de Lara -home dinàmic, cordial, rotund i efusiu- defuig el ressentiment i les venjances, i continua valorant molt l'aportació dels grans humoristes en la modernització de la nostra societat. |

España se sitúa en el puesto 64º de la lista de limpieza

Serbia lidera la clasificación de 100 países de dos ONG

CARMEN PÉREZ-LANZAC, Madrid

La Ley de Transparencia que hoy entra en vigor en España se suma a las otras 99 que existen en el mundo, una por país. La organización Access Info Europe junto al canadiense Centro para la Ley y la Democracia elaboran una clasificación de las mejores leyes de este tipo. La española queda en el puesto 64º. "Valoramos las normas sobre el papel, pero no su aplicación", dice Victoria Anderica, de Access Info Europe. "Por desgracia es muy difícil evaluar cómo es su práctica y muchas veces no resulta satisfactoria", puntualiza.

» **Serbia y Eslovenia.** Ambos países tienen las mejores normas de transparencia según Access Info Europe. Ocupan el primer y segundo puesto en el listado e 100 países que elaboran junto al centro canadiense. Aprobaron sus normas en 2003 y funcionan correctamente en el papel y en la práctica. El equivalente de ambos países al Consejo de la Transparencia que prevé la nueva normativa española, tiene más poder y se le permite establecer duras sanciones. Además, puede tener acceso a los documentos que una institución ha denegado y evaluar si se está cumpliendo la garantía de acceso a la información a los ciudadanos. En 2007, la norma eslovena permitió obtener datos sobre la mayor compra de armamento del país, y acabó con la destitución del primer ministro Janez Janša, del Partido Demócrata, por haber aceptado sobornos. Fue condenado a dos años de cárcel.

» **India.** La ley de transparencia india, que se aprobó en 2005 y ocupa el tercer puesto del ranking, es vigilada por un organismo con gran poder, según Michael Karanicolas, del Centro para la Ley y la Democracia. La norma llegó impulsada por los

Ayuntamientos más pequeños del país y se cumple de forma satisfactoria.

» **México.** La ley mexicana se suele poner como ejemplo. Fue aprobada en 2002 y ocupa el séptimo lugar de la clasificación. Los países latinoamericanos incluyeron las leyes de acceso a la información influidos por la Corte Interamericana y establecieron que es un derecho fundamental. "Saben que es uno de los principios básicos", dice Anderica. En México se está aplicando muy bien y han conseguido que el acceso a la información esté en las noticias. "Tienen consejeros nombrados por el Gobierno que no funcionan, pero otros

que sí hacen bien su trabajo", comenta Anderica.

» **Reino Unido.** El país aprobó su norma en 2000 y ocupa el puesto 29º de la clasificación. La norma funciona bien, aunque presenta muchas excepciones. El caso más conocido fue el que permitió a *The Daily Telegraph* tener acceso a los gastos de los diputados, lo que desveló que usaban los fondos públicos para múltiples cuestiones personales, como, por ejemplo, para comprar una casa flotante de 2.000 euros para un pato. La información fue primero denegada, pero su Consejo de la Transparencia determinó que había que facilitar la información requerida.

» **Nueva Zelanda.** La norma es de 1982 y ocupa el puesto 34º. "Su ley no reconoce sanciones, pero el coste político de no atender una petición del Ombudsman [encargado de que se cumpla la ley] es alto", indica Karanicolas.

» **Chile.** Su norma, que vio la luz en 2008 y ocupa el puesto 37º, es la que España ha usado como modelo. "Sin embargo, es una de las menos estrictas de América Latina", destaca Anderica. "A pesar de esto, han cumplido bastante bien sus plazos".

» **Suecia.** En el puesto 40º en la relación, fue el primer país que, en 1766, aprobó una norma de derecho a la información. Desde entonces ha sido actualizada, pero no está al nivel de los países más exigentes. "Probablemente porque, como todos los países escandinavos, son, por tradición, muy transparentes", dice la portavoz de Access Info Europe.

» **Estados Unidos.** Su ley es de 1966 y ocupa el puesto 44º de la clasificación. Es una ley envejecida y cada párrafo incluye una excepción. "Al igual que la de Canadá, hace mucho que no se actualiza", opina Karanicolas.

A más abusos, mejores normas

El ranking elaborado por las organizaciones Access Info Europe y la canadiense Centro para la Ley y la Democracia se llama Global Right to Information Rating. En el caso español, este análisis destaca la pobreza del articulado español en cuanto a sistemas de sanciones y recursos.

Para analizar cada norma, evalúan 61 cuestiones, y la máxima puntuación posible es 150 puntos. Serbia lidera la clasificación, con 135, y la cierra Austria, con 37.

Michael Karanicolas, del centro canadiense, destaca que, aunque sorprenda, los países con mejores notas en sus normas de transparencia no son siempre los más desarrollados. "Las mejores leyes suelen ser las de aquellos países que en el pasado han vivido todo tipo de abusos y cuyos ciudadanos conocen la importancia del acceso a la información", dice.

elradar

Sergio Martín dirigeix el canal 24h i el programa *La noche en 24 horas*. TVE

Els periodistes de TVE volen que facin fora l'entrevistador d'Iglesias

A.C.R.
BARCELONA

El consell d'informatius de TVE demana "la dimissió o la destitució immediata" del director del canal 24h i de l'espai *La noche en 24 horas* d'aquesta cadena, Sergio Martín, arran de la polèmica entrevista que va fer al secretari general de Podem, Pablo Iglesias, divendres passat. Segons aquest òrgan, format per periodistes de TVE i encarregat de vetllar per l'objectivitat de les informacions de la cadena, Martín va "comprometre la credibilitat i independència" dels serveis informatius de la televisió pública quan va preguntar a Iglesias si estava "d'enhorabona" per l'excarceració de diversos presos d'ETA.

En un comunicat, el consell subratlla que la frase "aquesta setmana vostè està d'enhorabona" referida a aquestes excarceracions

incompleix la llei de la ràdio i la televisió públiques, l'Estatut de la Informació i el manual d'estil de RTVE, que estableix que "la llibertat d'expressió no empara en cap circumstància l'ús d'expressions insultants, insinuacions insidioses, injurioses o vexatòries". El comunicat admet que "conèixer la posició del líder de Podem sobre la política penitenciària que s'ha de seguir amb els presos etarres era i és pertinent", però afegeix que "no ho és fer una afirmació insidiosa com la realitzada pel director de *La noche en 24 horas*".

L'organisme considera, també, que el to de l'entrevista va ser "molt més agressiu que l'habitual" i assenyala que "dir, insinuar o suggerir que un dirigent polític espanyol pugui estar d'enhorabona perquè han sortit de la presó diversos terroristes d'ETA que acumulen molts crims incompleix obertament les normes ètiques i deontològiques exigibles als professionals de TVE".

TELEVISIÓN

El Consejo de Informativos de TVE reclama la destitución de Sergio Martín

Dio la “enhorabuena” a Pablo Iglesias por la liberación de etarras

EL PAÍS, Madrid

El Consejo de Informativos de TVE, órgano que representa a los periodistas de la televisión pública, reclamó ayer la dimisión o la destitución “inmediata” de Sergio Martín, director del Canal 24 Horas y del programa informativo *La noche en 24 horas*, por “comprometer la credibilidad e independencia de los Servicios Informativos de TVE”.

El Consejo de Informativos considera que la frase que pronunció Martín en la edición del pasado viernes mientras entervis-

taba al líder de Podemos, Pablo Iglesias —“esta semana está usted de enhorabuena”, refiriéndose a las excarcelaciones de etarras—, “incumple la Ley de la Radio y Televisión de Titularidad Estatal, el Estatuto de Información y el manual de estilo de la corporación”. “La libertad de expresión no ampara en ninguna circunstancia el uso de expresiones insultantes, insinuaciones insidiosas, injuriosas o vejatorias”, recoge dicho manual de estilo.

“Conocer la posición del líder de Podemos sobre la política penitenciaria que debe seguirse con

los presos etarras era y es pertinente. No lo es, sin embargo, hacer una afirmación insidiosa como la realizada por el director de *La noche en 24 horas*”, afirma el consejo en un comunicado.

Este organismo estima que el tono utilizado con el secretario general de Podemos resultó “mucho más agresivo que el habitual”. “Decir, insinuar o sugerir que un dirigente político español pueda estar de enhorabuena porque han salido de la cárcel varios terroristas de ETA con muchos crímenes a sus espaldas incumple abiertamente las normas éticas y deontológicas exigibles a los profesionales de TVE”, añade.

“Una televisión sufragada por todos los españoles tiene la obligación legal de garantizar información objetiva, veraz y plural, ajustándose a los criterios de independencia profesional y de respeto al pluralismo”, concluye.

Los sindicatos de RTVE también se han pronunciado a favor de la destitución de Martín. Para CC OO, *La noche en 24 horas* preparó una “auténtica encerrona” a Iglesias con “preguntas fuera de lugar y un constante tono de crispación a modo de interrogatorio”.

POLÈMICA 'IGLESIAS'

Periodistes de TVE demanen la dimissió de Sergio Martín

JUAN CARLOS ROSADO
MADRID

El Consell d'Informatius de TVE va demanar ahir la dimissió o la destitució de Sergio Martín, director del Canal 24 Horas i presentador de *La noche en 24 Horas*, per donar l'«enhorabona» al líder de Podem, Pablo Iglesias, per l'«excarceració d'etarres». L'òrgan representatiu dels periodistes va emetre una dura nota en què acusa Martín de fer una «afirmació insidiosa» a propòsit de la ja cèlebre frase: «Aquesta setmana vostè està d'enhorabona llavors», en referència a la sortida de la presó de diversos terroristes empresonats. El presentador la va pronunciar a l'entrevista que va realitzar a Iglesias divendres passat al seu programa.

Segons el comunicat, aquesta frase vulnera les lleis que prohibeixen «l'ús d'expressions insultants, insinuacions insidioses, injurioses o vexatòries». «Els periodistes poden i han de posar de

En una entrevista,
l'informador li va donar
l'«enhorabona» a
Pablo Iglesias per
l'alliberament d'etarres

manifest les contradiccions dels líders polítics, però no és pertinent fer una afirmació insidiosa com la realitzada pel director», diu la nota, abans de queixar-se del «to molt més agressiu que l'habitual» que es va utilitzar a l'entrevista. «Dir, insinuar o suggerir que un dirigent polític espanyol pugui estar d'enhorabona perquè han sortit de la presó diversos terroristes d'ETA que han comès molts crims incompleix obertament les normes ètiques i deontològiques», conclou.

La direcció d'Informatius de TVE va contestar amb un altre dur comunicat en què «recolza sense cap mena de reserva el treball impecable de Sergio Martín» i «deplora l'actitud del Consell d'Informatius». «En lloc de protegir i emparar un professional de la casa en l'exercici de les seves funcions, es col·loca (el consell) de forma inèdita al costat d'un partit polític sense representació parlamentària per demanar-ne el cessament», afirma la nota. I denuncia que Martín «ha estat objecte d'una agressiva campanya d'assetjament des de les xarxes socials organitzada pel partit que dirigeix Iglesias». ■

SOCIEDAD

El CZFB y Onda Cero entregan los Premios Ciudad Solidaria

El Consorcio de la Zona Franca de Barcelona (CZFB) y la emisora Onda Cero entregó ayer el premio «Ciudad Solidaria» a la Fundación Grupo de Afectados de Esclerosis Múltiple (Gaem). La Fundación para la Reinserción de Mujeres (Ared) fue reconocida, también, con un accésit por su labor social. Este galardón, que tiene como objetivo de valorar y ensalzar la el trabajo de las ONG y entidades que luchan por una sociedad mejor, está dotado con 5.000 euros en metálico, informó el CZFB en un comunicado. Gaem fue premiada por investigar y ayudar a los enfermos de esclerosis múltiple, y Ared por ayudar a reinsertar social y laboralmente a mujeres procedentes de centros penitenciarios.

TDT

Un 32% dels edificis catalans, adaptats

Un 32% dels edificis de Catalunya que ho necessiten ja tenen adaptades les antenes col·lectives per continuar rebent l'oferta completa de canals de televisió una vegada s'acabi el procés d'alliberament del dividend digital, segons han informat fonts de la Federació Catalana d'Empre-

saris Instal·ladors de Telecomunicacions (Feceminte). Les diverses televisions ja han començat a emetre a través de les noves freqüències assignades en el pla tècnic, i a partir de l'1 de gener del 2015 tots els canals emetran únicament per la nova freqüència assignada. ■ EP

NOU BARRIS

Una plaça per al fotògraf Humberto Rivas

El Centre Cívic Can Basté acull la petició de veïns i comerciants del barri per posar el nom d'Humberto Rivas, fotògraf de fama mundial, guardonat amb premis com el premi d'Arts Plàstiques Ciutat de Barcelona o el Premio Nacional de Fotografía, a la plaça del costat de la seva seu. La filla de l'artista va col·locar una de les quatre plaques simbòliques a la plaça a l'espera de l'aprovació de la instal·lació definitiva per part del Nomenclàtor.

INTERNET

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
10/12/14	Només un 10% dels escriptors en llengua catalana viuen d'escriure / VilaWeb	22	2

Periodisme i Mitjans de comunicació

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
10/12/14	El consejo de informativos de TVE pide la destitución de Sergio Martín / Periodistas en Español	25	1

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Només un 10% dels escriptors en llengua catalana viuen d'escriure

Miércoles, 10 de diciembre de 2014

L'AELC presenta un estudi sobre els efectes de la crisi econòmica sobre el col·lectiu d'escriptors. Com afecta la crisi econòmica i les 'mesures d'austeritat' sobre la professionalització de l'escriptor? L'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC) ha elaborat un estudi a través d'una enquesta als seus associats, que reflexa una precarització creixent de la professionalització de l'escriptor. Si bé un 10% del col·lectiu pot viure d'escriure, i la dada es manté en relació al 2007, avui viu amb un nivell d'ingressos molt inferior al de fa set anys. Entrem al detall. L'AELC és l'associació d'escriptors en llengua catalana més important dels Països Catalans. Té 1280 socis, que suposen aproximadament el 50% del total d'escriptors. I tot i que només han respost l'enquesta 239 associats, i que una tercera part dels escriptors vinculats a l'AELC tenen l'edat de jubilació, mentre que els joves no tenen tirada a vincular-s'hi, tot i amb aquests condicionants, que suposen un esbiaix en relació al conjunt del col·lectiu, el president de l'AELC, Guillem Jordi Graells, creu que és força extrapolable. Aquesta enquesta és interessant perquè s'ha fet amb una estructura molt semblant a la que ja va fer la mateixa associació l'any 2007, de manera que es pot comparar i radiografiar els efectes d'aquests anys de crisi econòmica en el sector. Caiguda dels ingressos per tasques d'escriptura. Una primera conclusió que extreu Graells és que el 10% dels escriptors (associats a l'AELC i que han respost l'enquesta) viuen d'escriure. L'enquesta entén que aquests escriptors obtenen més del 50% dels seus ingressos a través de l'escriptura (drets d'autor, articulisme, traduccions). Es tracta d'uns 115 escriptors, aproximadament. És una mitjana similar a alguns altres països europeus, segons Graells. Però tot i mantenir la xifra d'escriptors professionalitzats, l'enquesta també fa evident que aquests escriptors viuen amb uns ingressos inferiors. Diu el document de l'AELC: 'Si al 2007 la mitjana d'ingressos per escriptura era del 19%, al 2014 aquest percentatge cau al 15%.' 'El percentatge d'ingressos per tasques d'escriptura es manté, amb un petit grup d'escriptors molt professionalitzats, que obtenen la major part dels seus ingressos de l'escriptura, i una majoria d'escriptors vocacionals per als quals l'escriptura suposa una font força residual dels seus ingressos.' L'estudi també apunta: 'La caiguda dels ingressos per escriptura entre el 2007 i el 2014 ha estat molt marcada en el grup que guanyava de 5.000 a 10.000 a anuals, que ha baixat d'un 32% dels escriptors a només un 6%. També és significatiu l'increment del grup d'escriptors amb ingressos literaris testimonials (menys de 100 a), que ha pujat del 20% al 33%.' Aquest darrer grup d'escriptors 'vocacionals' (no professionals) suposa el 80% del conjunt dels enquestats. La precarització de l'escriptor professional i semiprofessional també es mostra en la percepció que tenen els escriptors sobre l'impacte de la crisi. Així, en les conclusions de l'enquesta es diu: 'Un fet rellevant és l'empitjorament de les perspectives dels escriptors pel que fa a veure's en la necessitat de recórrer a subvencions públiques per a la creació en català. Si al 2007 només un 18% creia que en un futur pròxim hi hauria més necessitat de subvencions per poder mantenir la seva activitat literària, al 2014

pràcticament un de cada dos escriptors (el 47% del total de la mostra) creu que aquesta necessitat anirà a més.' Graells ha recordat que el col·lectiu de professionals vinculats a la literatura infantil i juvenil són un exemple clar i públic d'aquesta precarietat laboral. Entre els escriptors i il·lustradors del llibre infantil i juvenil les mobilitzacions són constants i han constituït la plataforma 'Autors en perill d'extinció'. La relació amb els editors Una de les accions realitzades després de l'estudi de l'any 2007 va ser la negociació de models de contracte d'edició amb el sector editorial, després de detectar un cert caos contractual. Aquestes negociacions van desembocar en un conveni, l'any 2009, amb cinc modalitats diferents segons les diverses tipologies de contracte que contempla la llei. Tres anys més tard es va pactar la cessió d'explotació de drets digitals. Els resultats de l'estudi del 2014 diuen que només un 10% dels escriptors enquestats han signat contractes segons el model pactat. També assegura Guillem-Jordi Graells que només la meitat dels escriptors que han cedit els drets d'explotació digital reben la compensació a percentatge, mentre que la resta ho ha fet per una quantitat fixa o tant alçat, una pràctica que la llei. La situació del traductor, pitjor Bel Olid, vocal de la junta de l'AELC de temes de traducció i presidenta de CEATL (Conseil Européen des Associations de Traducteurs Littéraires) ha explicat que en aquest col·lectiu un 80% dels enquestats es dedica esporàdicament a la traducció, i el 90% simplement han traduït una obra o menys d'una a l'any. A l'altra banda de l'espectre, només el 5% tenen la traducció com a única dedicació. Bel Olid ha destacat que hi ha moltes més traduccions del castellà cap al català que a la inversa. Les dues reivindicacions bàsiques dels traductors són la visibilitat i la remuneració. La pèrdua d'ingressos és palesa i la pèrdua de poder adquisitiu encara més, fins al punt que els traductors en llengua catalana estan per sota de la mitjana europea, segons Olid. I Per altra banda, només un 16% dels traductors enquestats declara cobrar un percentatge en concepte d'autoria, un dret que reconeix la llei. Pel que fa a la visibilitat dels traductors, en un de cada cinc dels casos, un 22%, el nom del traductor no surt enlloc, en el 33% el nom consta en els crèdits i només en el 25% dels casos el nom del traductor surt a la portada. Nova junta de l'AELC al març Guillem Jordi-Graells, que porta dos mandats com a president de l'AELC, deixarà la presidència el març del 2015, quan hi haurà eleccions. Graells creu que els resultats de l'enquesta mostren amb claredat la necessitat de renegociar els contractes marc amb els editors i advertir a les institucions públiques de la precarietat del col·lecciu, perquè hi doni més suport. També creu que un dels reptes de la nova junta ha de ser el de captar la generació més jove d'escriptors, que ara no mostren interès en vincular-se a l'AELC. Els associats enquestats donen un aprovat a la tasca de la junta actual. Bel Olid i Guillem-Jordi Graells presentant l'estudi de l'AELC al Col·legi de Periodistes de Catalunya, a Barcelona. ©Carme Esteve/AELC.

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

El consejo de informativos de TVE pide la destitución de Sergio Martín

Miércoles, 10 de diciembre de 2014

El Consejo de Informativos de Televisión Española (TVE) ha reclamado la dimisión o la destitución inmediata de Sergio Martín, director del Canal 24 Horas y del programa informativo La noche en 24 horas, por comprometer la credibilidad e independencia de los Servicios Informativos de TVE, según una comunicación al director de los Servicios Informativos de TVE, José Antonio Álvarez Gundín, y al Consejo de Administración de la Corporación. Sergio Martín Según el Consejo de Informativos, órgano de representación de los periodistas de la televisión pública española, la frase que pronunció Martín en la edición del viernes 5 de diciembre durante la entrevista al líder de Podemos, Pablo Iglesias, esta semana está usted de enhorabuena entonces, refiriéndose a las excarcelaciones de etarras, incumple la ley de la Radio y Televisión de Titularidad Estatal, el Estatuto de Información y el Manual de Estilo de la Corporación. Toda vez que la libertad de expresión no ampara en ninguna circunstancia el uso de expresiones insultantes, insinuaciones insidiosas, injuriosas o vejatorias. En un país democrático los dirigentes políticos están sometidos al escrutinio de los ciudadanos y de los medios de comunicación. Los periodistas pueden y deben, en el ejercicio de un correcto cumplimiento de su función, poner de manifiesto las contradicciones en las que esos líderes puedan incurrir. Conocer la posición del líder de Podemos sobre la política penitenciaria que debe seguirse con los presos etarras, era y es pertinente. No lo es, sin embargo, hacer una afirmación insidiosa como la realizada por el director de La noche en 24 horas, señala el Consejo de Informativos. [embedded content] Agrega que decir, insinuar o sugerir que un dirigente político español pueda estar de enhorabuena porque han salido de la cárcel varios terroristas de ETA con muchos crímenes a sus espaldas incumple abiertamente las normas éticas y deontológicas exigibles a los profesionales de TVE, que como medio público de comunicación tiene la obligación legal de garantizar información objetiva, veraz y plural, ajustándose plenamente a los criterios de independencia profesional y de respeto al pluralismo político, social e ideológico.